

ΚΑΛΕΣΜΑ

**ΤΗΣ ΚΕ ΤΟΥ ΚΚΕ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ,
ΤΟ ΛΑΟ, ΤΗ ΝΕΟΛΑΙΑ**

*Καμία αναμονή!
**Αγωνιστική συμπόρευση
με το ΚΚΕ παντού**
για να γίνει ο λαός
πρωταγωνιστής*

 kke.gr

 youtube.com/kkedia

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2022

Η Κεντρική Επιτροπή του ΚΚΕ απευθύνει κάλεσμα στην εργατική τάξη της χώρας, τους αυτοαπασχολούμενους των πόλεων και της υπαίθρου, επαγγελματίες, βιοτέχνες, επιστήμονες και αγρότες, στους νέους και τις νέες που φοιτούν στην Τριτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, στις γυναίκες των λαϊκών οικογενειών.

Τους καλούμε σε αποφασιστικό, μαζικό και ανυποχώρητο αγώνα για την υπεράσπιση της ζωής τους, του βιοτικού επιπέδου και εισοδήματός τους, για αξιοπρεπή ζωή με σύγχρονα δικαιώματα. Για ένα μέλλον χωρίς την ανασφάλεια και την αβεβαιότητα του σήμερα.

Τώρα ήρθε η ώρα να φανεί η δύναμη του λαού.

Η αγανάκτηση και η οργή να γίνει οργανωμένος αγώνας.

Τους καλούμε να αφήσουν στην άκρη τη λογική της “αναμονής”. Δεν πρόκειται να βγει τίποτε θετικό από τις κινήσεις, τους χειρισμούς και τις επιλογές που κάνει η άρχουσα τάξη και το πολιτικό της προσωπικό, για να εγκλωβίσουν τη λαϊκή δυσарέσκεια.

Ο ίδιος ο λαός μπορεί και πρέπει να γίνει ο πρωταγωνιστής των εξελίξεων! Με ενιαίο πανελλαδικό αγώνα. Με προετοιμασία και οργάνωση “από τα κάτω”. Με εστίες αντίστασης και μέτωπα πάλης σε κάθε κλάδο, σε κάθε χώρο δουλειάς και σπουδών, σε κάθε πόλη, γειτονιά και χωριό. Με προοπτική να συναντηθούν όλοι και όλες στις πανελλαδικές κινητοποιήσεις, στις μαχητικές και μαζικές απεργιακές μάχες του επόμενου διαστήματος.

Η συνεχώς αυξανόμενη λαϊκή οργή να μην εγκλωβιστεί στην “ακινησία” της αναμονής των βουλευτικών εκλογών. Να μην παγιδευτεί στα κάλπηκα διλήμματα και τις δευτερεύουσες αντιπαραθέσεις μεταξύ των πολιτικών κομμάτων του κατεστημένου. Δεν αρκεί να φύγει μια αντιλαϊκή κυβέρνηση, για να έρθει μια επόμενη που θα συνεχίσει στον ίδιο δρόμο εξυπηρέτησης των αξιώσεων του μεγάλου κεφαλαίου, των δεσμεύσεων της ΕΕ και των ΗΠΑ - NATO. Το έργο αυτό το έχουμε ξαναδεί.

Αυτό που χρειάζεται σήμερα για να ξαναγεννηθεί η ελπίδα και η αισιοδοξία είναι ένα νέο αγωνιστικό ξεκίνημα, με το ΚΚΕ μπροστά, δυνατό, ενάντια στην ενεργειακή φτώχεια κι ακρίβεια, ενάντια στη λεγόμενη πράσινη μετάβαση των χρηματιστηρίων της Ενέργειας, της αφαίμαξης των εργαζομένων και της περιβαλλοντικής καταστροφής, ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο και την –με κάθε τρόπο– συμμετοχή της Ελλάδας σε αυτόν, ενάντια στους σχεδιασμούς του NATO και της ΕΕ που χρυσοληρώνει ο ελληνικός λαός με τις πολεμικές δαπάνες σήμερα και που θα καταλήξει να τον πληρώνει και με το αίμα των παιδιών του αύριο.

Αυτό που επείγει είναι να ενισχυθεί το αγωνιστικό πνεύμα μέσα στην εργατική τάξη και όλο το λαό, σε συμπίεση με το ΚΚΕ, που θα εκφράζεται και στην αλλαγή των πολιτικών συσχετισμών παντού: Από το πρωτόβαθμιο σωματείο και το σύλλογο μέχρι τις βουλευτικές εκλογές, που θα γίνουν το αργότερο ως τις αρχές καλοκαιριού του 2023, αλλά και στις δημοτικές και περιφερειακές εκλογές τον Οκτώβρη του 2023.

Γιατί μόνο ο λαός μπορεί να σώσει το λαό στον αγώνα για την ανατροπή και γι’ αυτό χρειάζεται ΚΚΕ πολύ πιο δυνατό.

2

Οι στιγμές που ζούμε είναι κρίσιμες. Ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος στην Ουκρανία φουντώνει. Τα σχέδια προσάρτησης των κατεκτημένων εδαφών στη Ρωσική Ομοσπονδία από τη μία μεριά και η πολύμορφη στήριξη, ακόμη και με βαρύ οπλισμό, του ευρωατλαντικού στρατοπέδου στην αντιδραστική κυβέρνηση Ζελένσκι από την άλλη τροφοδοτούν τον φαύλο κύκλο του ιμπεριαλιστικού ανταγωνισμού και πολέμου.

Αποκορύφωμα είναι οι εκατέρωθεν απειλές για χρήση πυρηνικών όπλων. Σε αυτές τις συνθήκες γίνεται επιτακτικό το αίτημα για απεμπλοκή της Ελλάδας από τον πόλεμο, για να σταματήσει η ελληνική επικράτεια και οι υποδομές της χώρας να μετατρέπονται σε «ορμητήρια πολέμου». Οι δολιοφθορές στους αγωγούς του «Nord Stream» και σε άλλες κρίσιμες υποδομές επιβεβαιώνουν αυτή την αναγκαιότητα.

Την ίδια ώρα προστίθενται νέες εστίες έντασης και ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών ανάμεσα στο ευρωατλαντικό (ΗΠΑ - NATO - ΕΕ) και το υπό διαμόρφωση ευρωασιατικό (Κίνα - Ρωσία) κέντρο. Αναπόσπαστο κομμάτι αυτών των ανταγωνισμών είναι και η επιδείνωση στις ελληνοτουρκικές σχέσεις, με την κλιμάκωση της επιθετικότητας της τουρκικής άρχουσας τάξης. Η επιδίωξη του NATO να αποσπάσει την Τουρκία από τη ρωσική επιρροή -χάριν της NATOϊκής συνοχής- είναι βέβαιο ότι θα τροφοδοτήσει παζάρια και αντιπαραθέσεις με θύμα-

τα τους λαούς Ελλάδας και Τουρκίας, καθώς και τα κυρίαρχα δικαιώματα της χώρας.

Πυκνώνουν τα σύννεφα μιας νέας καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης στην ΕΕ.

Κυβερνήσεις, διεθνείς οργανισμοί, αστικά πολιτικά κόμματα, Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης προετοιμάζουν τους λαούς για τους «δύσκολους χειμώνες» που έρχονται.

Μιλάνε για “έκτακτες καταστάσεις” και “πολεμικές συνθήκες”. Προαναγγέλλουν δυστοπικές εικόνες που περιλαμβάνουν “μεγάλες ελλείψεις στην Ενέργεια”, “δελτίο στα τρόφιμα”, “εκτίναξη της ακρίβειας”, “γενικευμένη φτώχεια”, “σκοτεινές πόλεις”, “κρύα σπίτια”.

Όλα αυτά δεν είναι “φυσικά φαινόμενα”, ούτε αποτέλεσμα μιας “κακής συγκυρίας”, όπως θέλουν να τα παρουσιάσουν. Δεν αποτελούν έτσι απλά μια “απόκλιση από την κανονικότητα, στην οποία κάποια στιγμή θα επιστρέψουμε”, όπως λένε.

Πίσω από κάθε λαϊκό πρόβλημα, από τη φτώχεια, την ακρίβεια, τον πόλεμο μέχρι την καταστολή και τις υποκλοπές, ο ένοχος και οι αιτίες είναι οι ίδιες και έχουν ονοματεπώνυμο:

- Είναι η πολιτική, που ακολουθούν όλες οι αστικές κυβερνήσεις, η οποία θυσιάζει τις λαϊκές ανάγκες στο βωμό του καπιταλιστικού κέρδους. Άλλωστε, η “βαρυχειμωνιά” δεν τους αφορά όλους. Την ίδια ώρα που τα λαϊκά νοικοκυριά δεν μπορούν να βγάλουν το μήνα, τα κέρδη των επιχειρηματικών ομίλων στην Ενέργεια, τις μεταφορές, τα τρόφιμα, τα φάρμακα, τον τουρισμό κι αλλού, σπάνε το ένα ρεκόρ μετά το άλλο.

- Είναι τα τεράστια αδιέξοδα, οι αντιθέσεις και οι αξεπέραστες αντιφάσεις του καπιταλιστικού δρόμου ανάπτυξης που έχει ως μοναδικό σκοπό και κίνητρο το κέρδος.

- Είναι η “κανονικότητα” ενός κράτους που θωρα-

κίζει τη δικτατορία του κεφαλαίου για να αντιμετωπίσει τον “εχθρό-λαό”, σε μια περίοδο που φουντώνει η λαϊκή οργή.

Αυτό φυσικά που δε λένε και που δεν πρόκειται να πουν ποτέ είναι οι πραγματικές αιτίες για τη μεγάλη αντίφαση των καιρών: Ότι στις σύγχρονες καπιταλιστικές κοινωνίες, παρά τα τεράστια επιστημονικά και τεχνολογικά επιτεύγματα, παρά τον διαρκώς αυξανόμενο πλούτο, οι λαοί καταδικάζονται να ζουν σε συνθήκες προηγούμενων αιώνων.

Τελικά, δεν είναι απειλητική η εποχή, αλλά ο καπιταλισμός που κάνει την εποχή απειλητική για το λαό.

Γιατί αυτό το σύστημα δεν μπορεί να διορθωθεί, να βελτιωθεί, να γίνει ανθρώπινο. Όλες οι εξελίξεις διακαιώνουν το ΚΚΕ που διακηρύσσει ότι ο καπιταλισμός είναι εχθρός των λαών και πως μόνη σωτηρία είναι η πάλη για την ανατροπή του.

3

Απέναντι στη ζοφερή κατάσταση, αποτελούν ανάσα ελπίδας και αισιοδοξίας οι αγώνες και μαζικές κινητοποιήσεις των εργαζομένων σε πολλές χώρες ενάντια στον πόλεμο και την εμπλοκή σε αυτόν, ενάντια στους υπέρογκους στρατιωτικούς εξοπλισμούς, ενάντια στις συνέπειες της ενεργειακής φτώχειας και ακρίβειας, ενάντια στην προσπάθεια να φορτωθεί για μια ακόμη φορά στις πλάτες των εργαζομένων ο λογαριασμός του πολέμου, των εκατέρωθεν κυρώσεων, της πολύπλευρης στήριξης του κεφαλαίου.

Τα επιτελεία του συστήματος ανησυχούν για το ενδεχόμενο η λαϊκή οργή να αποκτήσει ριζοσπαστικό περιεχόμενο και προσανατολισμό. Οι δυσκολίες που αντιμετωπίζουν όλο και περισσότερες κυβερνήσεις – κεντροδεξιές, κεντροαριστερές, φιλελεύθερες, σοσιαλδημοκρατικές κ.λπ. – αποδεικνύει ότι οι αντιθέσεις οξύνονται, ότι δεν είναι όλα ακίνητα, ότι τελικά δεν είναι παντοδύναμοι. Αντίθετα μπορούν να δημιουργηθούν δυνατότητες κλονισμού της εξουσίας του κεφαλαίου. Αρκεί οι λαοί να εμπιστευθούν τη δύναμή τους, να αξιοποιήσουν προς όφελός τους αυτές τις δυσκολίες και όχι να βάλουν πλάτη στο “μπάλωμά” τους, για να πάρει το βάρβαρο σύστημα μια ακόμη ανάσα.

Η συζήτηση και στην Ελλάδα γύρω από τη λεγόμενη πολιτική σταθερότητα -ανεξάρτητα από το πώς την εννοεί και πώς την επιδιώκει το κάθε αστικό κόμμα- έχει ως κύριο στόχο την απρόσκοπτη εφαρμογή της αντιλαϊκής πολιτικής. Είναι η άλλη όψη των μέτρων καταστολής και αυταρχισμού για τη χειραγώγηση του λαού. Είναι “σταθερότητα” για το κεφάλαιο, “αστάθεια”

και ανασφάλεια για το λαό.

Παρά τις οξυμένες αντιπαραθέσεις και τους υψηλούς τόνους τόσο η κυβέρνηση της ΝΔ όσο και ο ΣΥΡΙΖΑ, το ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ, τα άλλα κόμματα ομονοούν στο στόχο της “σταθερότητας” για λογαριασμό του κεφαλαίου και ανταγωνίζονται για το ποιος μπορεί καλύτερα να τον εγγυηθεί. Μιλούν για την ανάγκη «διασφάλισης της κοινωνικής συνοχής» και «αποφυγής της έντασης».

Η ΝΔ υπηρετεί αυτόν το στόχο μέσα από την επιδίωξη της κυβερνητικής αυτοδυναμίας και την αποφασιστικότητά της απέναντι στο λαό, ο ΣΥΡΙΖΑ μέσα από τη γνωστή και χρεοκοπημένη συνταγή των ονομαζόμενων “δημοκρατικών κυβερνήσεων” που -όπου προκύπτουν- ακολουθούν τον ίδιο δρόμο που οδηγεί στην ακρίβεια, τη φτώχεια, τους πολεμικούς κινδύνους. Το δε ΠΑΣΟΚ/ ΚΙΝΑΛ στηρίζεται από κέντρα του οικονομικού και πολιτικού κατεστημένου ως ένας “μπαλαντέρ” μελλοντικών αντιλαϊκών κυβερνητικών λύσεων.

Όμως, το πρόγραμμα της σημερινής ή της επόμε-

νης κυβέρνησης -όπως κι αν ονομάζεται, όποια σύνθεση κι αν έχει- είναι ήδη γνωστό.

► Είναι το πρόγραμμα που θα συνεχίζει την πολιτική μετατροπής της Ενέργειας σε πανάκριβο εμπόρευμα στο πλαίσιο της “απελευθερωμένης” αγοράς. Θα συνεχίζει να υλοποιεί τη στρατηγική της λεγόμενης πράσινης μετάβασης και της “απελευθέρωσης της Ενέργειας”, βασικής αιτίας της ενεργειακής φτώχειας, που υπήρχε και πριν από το ξέσπασμα του πολέμου. Εξάλλου, είναι οι κυβερνήσεις της ΝΔ και του ΣΥΡΙΖΑ που έκλεισαν και απαξίωσαν εγχώριες παραγωγικές μονάδες, όπως το λιγνίτη. Θέσπισαν το εμπόριο ρύπων, το χρηματιστήριο Ενέργειας, τα “πράσινα” χαράτσια και τις ρήτρες αναπροσαρμογής. Ο λαός πληρώνει και θα πληρώνει ένα πανάκριβο ενεργειακό μείγμα με βάση το εισαγόμενο φυσικό αέριο και τώρα το ακόμη πιο ακριβό αμερικανικό υδροποιημένο αέριο (LNG).

► Είναι το πρόγραμμα που θα αναπαράγει την ακρίβεια που αποτελεί συνέπεια των κυρώσεων προς τη Ρωσία, αλλά και αποτέλεσμα της λεγόμενης εξωστρέφειας, που διαμορφώνει τις τιμές στα εγχώρια προϊόντα με βάση τη διεθνή αγορά, της περιβόητης “επεκτατικής” πολιτικής. Όλα αυτά που ήρθαν να προστεθούν πάνω στο πετσοκομμένο εργατικό-λαϊκό εισόδημα από την πολιτική των μνημονίων που διαρκώς εμπλουτίζεται με νέους αντεργατικούς νόμους.

► Είναι το πρόγραμμα που θα υλοποιεί τις δεσμεύσεις της ΕΕ και του Ταμείου Ανάκαμψης. Οι πανηγυρισμοί για την “έξοδο από την ενισχυμένη εποπτεία” που δήθεν σηματοδοτεί το τέλος της μνημονιακής εποχής είναι σκέτη κοροϊδία! Όχι μόνο γιατί τα δυσβάσταχτα βάρη, που επιβλήθηκαν στον ελληνικό λαό την τελευταία δεκαετία παραμένουν στο ακέραιο, αλλά και γιατί η περίφημη “κανονικότητα της ΕΕ” συνοδεύεται από μόνιμες δεσμεύσεις και μηχανισμούς ελέγχου. Υπάρχουν τα προαπαιτούμενα του Ταμείου Ανάκαμψης, που αποτελεί το νέο “υπερμνημόνιο” σε βάρος των λαών της Ευρώπης και επιπλέον στις “ειδικές συνθήκες” που φέρνει ο πόλεμος και η επερχόμενη κρίση, με θύματα τους λαούς.

► Είναι το πρόγραμμα που θα υλοποιεί τις δεσμεύσεις του ελληνικού κράτους απέναντι στο NATO και την ΕΕ, αλλά και τις στρατιωτικές συμφωνίες με ΗΠΑ, Γαλλία κ.ά. Είναι δεσμεύσεις για χάρη των συμφερόντων του ελληνικού κεφαλαίου που, μέσα από το ρόλο του “σημαιοφόρου” στους επικίνδυνους πολεμικούς σχεδιασμούς, επιδιώκει τη γεωπολιτική και οικονομική του αναβάθμιση. Είναι δεσμεύσεις που μετατρέπουν την ελληνική επικράτεια σε αμερικανοΝΑΤΟϊκό ορμητήριο, αλλά και σε στόχο αντιποίνων, αν η ιμπεριαλιστική σύγκρουση γενικευτεί. Που κατατάσσουν την Ελλάδα “πρωταθλήτρια” στις στρατιωτικές δαπάνες για τις ανάγκες του NATO, στέλνοντας το λογαριασμό

στο λαό. Στο πλαίσιο αυτών των δεσμεύσεων, όχι μόνο δεν θωρακίζονται τα κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας έναντι της επιθετικότητας του τουρκικού κράτους, αλλά αντίθετα υπονομεύονται. Το NATO και η ΕΕ στρώνουν το έδαφος που μπορεί να οδηγήσει σε μια ελληνοτουρκική σύγκρουση κι έναν επώδυνο συμβιβασμό για τα κυριαρχικά δικαιώματα με ευρωατλαντική σφραγίδα.

Αυτή η κοινή στρατηγική βάση είναι που διαμορφώνει το έδαφος πάνω στο οποίο αναπτύσσονται διάφορα σενάρια κυβερνήσεων “συνεργασίας”, “εθνικής ομοψυχίας” ακόμη και ενός “μεγάλου συνασπισμού” με τη συμμετοχή και τεχνοκρατών, αν αυτό απαιτηθεί από την ανάγκη σταθερότητας του συστήματος.

Τα ψεύτικα διλήμματα, που σερβίρονται προεκλογικά, μοναδικό στόχο έχουν να συγκαλύψουν αυτή την πραγματικότητα και να στήσουν νέες παγίδες και εκβιασμούς στο λαό.

Η ΝΔ φοβερίζει το λαό με τις κυβερνητικές «πολιτικές τερατογενέσεις», τις οποίες η ίδια τάχα θέλει να αποτρέψει. Ο ΣΥΡΙΖΑ σερβίρει την ξαναζεσταμένη σούπα των δήθεν “προοδευτικών” ή “δημοκρατικών” κυβερνήσεων, που θα επαναφέρουν την “κανονικότητα της ΕΕ” που δήθεν διαταράσσει η κυβέρνηση Μητσοτάκη.

Το ΚΚΕ δεν έχει καμία σχέση με τα πολιτικά τους παιχνίδια, όπως άλλωστε το έχει αποδείξει όλα αυτά τα χρόνια με τη στάση μαχητικής αντιπολίτευσης σε όλες τις αντιλαϊκές αστικές κυβερνήσεις όπως κι αν αυτοχαρακτηρίζονται. Εξάλλου, πλέον έχει συγκεντρωθεί πλούσια πείρα στο λαό που αποδεικνύει ότι στο πλαίσιο του καπιταλιστικού δρόμου ανάπτυξης δεν μπορεί να υπάρξει “δίκαιη”, “προοδευτική”, “δημοκρατική” διαχείριση.

Γι’ αυτό το ΚΚΕ δεν πρόκειται να δείξει ανοχή σε μια κυβέρνηση διαχείρισης της καπιταλιστικής βαρβαρότητας όποιο όνομα κι αν χρησιμοποιήσει. Γιατί καμία πρόταση αστικής διαχείρισης δεν μπορεί να άρει τις νομοτέλειες της καπιταλιστικής οικονομίας και να θεραπεύσει τις κρίσεις του “μεγάλου ασθενούς”, να δώσει “διέξοδο” στα αδιέξοδα του ίδιου του καπιταλισμού. Οτιδήποτε λειτουργεί σαν “φάρμακο” σε μια φάση, αποδεικνύεται “δηλητήριο” για την επόμενη.

Είναι μύθος η “δίκαιη πράσινη μετάβαση” και το “δίκαιο Ταμείο Ανάκαμψης”. Είναι μύθος ότι η “κρατική ΔΕΗ”, στο πλαίσιο της απελευθερωμένης αγοράς Ενέργειας, μπορεί να παίξει φιλολαϊκό ρόλο. Είναι μύθος το “φιλειρηνικό NATO” και οι “φιλειρηνικές αμερικανοΝΑΤΟϊκές βάσεις”. Είναι μύθος το “δημοκρατικό θεσμικό πλαίσιο” για την καταστολή και τις παρακολουθήσεις-υποκλοπές.

Η εφαρμογή αντιλαϊκών, αντεργατικών πολιτικών από τις λεγόμενες δημοκρατικές και προοδευτικές κυβερνήσεις και η λογική του «μικρότερου κακού» αποδείχτηκαν το καλύτερο λίπασμα ακροδεξιών, αντιδραστικών δυνάμεων, όπως έδειξαν και τα πρόσφατα εκλογικά αποτελέσματα στην Ιταλία κι αλλού.

Στα ακόμη πιο δύσκολα που έχουμε μπροστά μας, στη “βαρυχειμωνιά” της ακρίβειας, της ανέχειας, του πολέμου, “ασπίδα” μας είναι η οργάνωση της εργατικής - λαϊκής αντεπίθεσης και η συμπόρευση με το ΚΚΕ.

Ο λαός έχει πολύ πλούσια πείρα για να γυρίσει την πλάτη σε “σενάρια” και “παζάρια” για τη συγκρότηση αστικών κυβερνήσεων που φτιάχνονται με τα γνωστά φθαρμένα υλικά που μας έφτασαν ως εδώ.

Αποδεικνύεται ότι τα μεγάλα προβλήματα της εποχής μας δεν αντιμετωπίζονται με “μια από τα ίδια”, με τα μάτια στραμμένα στα “περασμένα”, με ίδιες δοκιμασμένες επιλογές - στο όνομα του “μικρότερου κακού” - που οδηγούν σε νέες υποχωρήσεις και απογοητεύσεις.

Δεν υπάρχουν “σωτήρες” για το λαό. Όποτε ο λαός ακούμπησε τις ελπίδες του στην αναμονή “λύσεων” από τα πάνω, στην πολυδοκιμασμένη και αδιέξοδη κυβερνητική εναλλαγή και στα σενάρια που επεξεργάζεται η άρχουσα τάξη, βρέθηκε χαμένος. Αντίθετα, όποτε ο λαός κέρδισε κάτι, το έκανε στηριγμένος στη δική του δύναμη, στην οργάνωση και τον αγώνα του, με το ΚΚΕ να είναι πάντα μπροστά. Όταν έγραψε ο ίδιος το δικό του σενάριο για τις δικές του ανάγκες.

Ο λαός μπορεί να γράψει αυτό το σενάριο, να γίνει πρωταγωνιστής των εξελίξεων, με τον δικό του αγώνα, την ενδυνάμωση του εργατικού κινήματος, των κινημάτων των αυτοαπασχολούμενων ΕΒΕ, επιστημόνων και αγροτών, των νέων, των γυναικών των λαϊκών στρωμάτων.

► **Να βάλει εμπόδιο** στα σχέδια που τον καλούν να πληρώσει για μια ακόμη φορά για να “ξελασπώσει” το σύστημα.

► **Να μη συμβιβαστεί** με τα επιδόματα, δόθεν για την αντιμετώπιση της ακρίβειας στο ρεύμα κι αλλού, που εξανεμίζονται πριν καλά-καλά μπουν στο οικογενειακό πορτοφόλι. Πρόκειται για χρήματα που καλούνται να πληρώσουν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι, ως φορολογούμενοι, και που αναπαράγουν τις αιτίες της ακρίβειας, επιδοτώντας τελικά μόνο τα κέρδη των ομίλων της Ενέργειας και άλλων κλάδων.

► **Να διεκδικήσει** ουσιαστικά και αποτελεσματικά μέτρα ανακούφισης, με βάση τις προτάσεις που έχει καταθέσει το ΚΚΕ και τα αιτήματα που έχει διαμορφώσει το ταξικά προσανατολισμένο εργατικό κίνημα, τα εκατοντάδες σωματεία, Εργατικά Κέντρα και Ομοσπονδίες.

Οι αγώνες αυτού του διαστήματος σε μια σειρά χώρους δουλειάς και κλάδους, στην COSCO, την “e-food”, τη ΛΑΡΚΟ, τους Οικοδόμους, τα Ναυπηγεία, τα Λιπάσματα Καβάλας κι αλλού, έδειξαν τι μπορούν να καταφέρουν οι εργαζόμενοι, αν γυρίσουν την πλάτη στις λογικές της αναμονής “κυβερνητικών σωτήρων”, αν πιστέψουν στη δύναμή τους και στηριχθούν στον δικό τους αγώνα.

Ας σκεφτούμε τι θα μπορούσε να γίνει αν πολλαπλασιάζονταν αυτά τα παραδείγματα, αν πολλαπλασιάζονταν οι εστίες αντίστασης κι αγώνα, αν μεγάλωνε η συμμετοχή των εργαζομένων στα συνδικάτα και σε άλλους μαζικούς φορείς, αν δυνάμωνε η κοινωνική συμμαχία εργατών, αυτοαπασχολούμενων, αγροτών, αν συγκροτούνταν ένα μεγάλο, ρωμαλέο, λαϊκό κίνημα που θα ανοίγει το δρόμο για διέξοδο προς όφελος του λαού.

Για αυτά παλεύει καθημερινά το ΚΚΕ. Γι’ αυτό και χρειάζεται ένα πολύ ΔΥΝΑΤΟ ΚΚΕ παντού, στους χώρους δουλειάς, στις πόλεις, τα χωριά, στη Βουλή, στους δήμους και τις Περιφέρειες.

Το ΚΚΕ είναι το μόνο κόμμα που δεν έχει καμία δέσμευση απέναντι στο κεφάλαιο, τους επιχειρηματικούς ομίλους, τις ιμπεριαλιστικές ενώσεις, που δίνει μάχη για να σηκώσει ο λαός κεφάλι, που στηρίζει χωρίς ταλάντευση τους εργατικούς-λαϊκούς αγώνες.

Γι’ αυτό δεν τα “διπλώνει” μπροστά σε οποιαδήποτε δυσκολία ή προσπάθεια περιορισμού και καταστολής, δεν χάνει ποτέ τον προσανατολισμό του στην οργάνωση της εργατικής - λαϊκής διεκδίκησης.

Απευθυνόμαστε

► Σε όλους και όλες που παλέψαμε μαζί στους χώρους δουλειάς, σε όσους δίνουμε καθημερινά μαζί τη μάχη για την ανασύνταξη του εργατικού κινήματος και των άλλων κινημάτων, ενάντια στους αντιλαϊκούς κυβερνητικούς νόμους, την εργοδοτική τρομοκρατία, την υπονομευτική στάση του εργοδοτικού συνδικαλισμού.

► Σε όσους αμφισβητούν και εναντιώνονται στο ΝΑΤΟ και την ΕΕ, στους πολεμικούς σχεδιασμούς και τις κυρώσεις που πληρώνουν τελικά οι λαοί. Η συμπόρευση με το ΚΚΕ είναι η πιο συνεπής στάση ενάντια σε αυτές τις επιλογές, για τις οποίες το ΚΚΕ σταθερά προειδοποιεί και οργανώνει την αντίσταση.

► Σε εργατικές - λαϊκές δυνάμεις που δεν έχουν καμία εμπιστοσύνη στα αστικά κόμματα, που βλέπουν τη σήψη να αναβλύζει από κάθε πόρο του καπιταλιστικού συστήματος, που στις δημοσκοπήσεις για το “ποιος από τους σημερινούς ή αυριανούς επίδοξους κυβερνώντες μπορεί να δώσει απάντηση στα λαϊκά προβλήματα”, απαντάνε “κανένας”.

► Στους νέους και τις νέες, που τα ωραιότερα χρόνια της ζωής τους τα ζουν μέσα σε μια διαρκή “κρίση”: Παλιότερα με τα μνημόνια, μετά με την πανδημία, τώρα με την ακρίβεια, τον πόλεμο, την ανασφάλεια για το αύριο.

Το σύνολο όσων βιώνουμε καθημερινά όλα αυτά τα χρόνια φωτίζει το αδιαμφισβήτητο γεγονός ότι μέσα στα όρια του καπιταλιστικού συστήματος κι αυτής της πολιτικής δεν μπορεί να υπάρξει λύση στα οξυμένα και συνεχώς επιδεινούμενα λαϊκά προβλήματα.

Το ΚΚΕ μπορεί να ηγηθεί της λαϊκής απερίθρευσης. Γιατί έχει πρόγραμμα που εκφράζει τα συμφέροντα των εργαζομένων. Το αποδεικνύει άλλωστε καθημερινά η

δράση των δυνάμεών του για την απόκρουση αντιλαϊκών επιλογών και την ανακούφιση των εργαζομένων. Αποτελεί την πραγματική αντιπολίτευση σήμερα, ανοίγοντας το δρόμο για τη διέξοδο προς όφελος του λαού.

Είναι ένας αγώνας που θα αξιοποιεί κάθε δυσκολία και «ρωγμή» στο αστικό πολιτικό σύστημα, με σκοπό να περνάει ο λαός σε καλύτερες θέσεις. Η πάλη του λαού, που στοχεύει τον πραγματικό αντίπαλο, τη δικτατορία του κεφαλαίου, μπορεί να βαθύνει ακόμη περισσότερο αυτές τις ρωγμές, να ανοίξει το δρόμο της ριζικής ανατροπής.

Σε αυτό το δρόμο δεν είμαστε μόνοι μας.

Σε όλο τον κόσμο σήμερα υπάρχουν ελπιδοφόρες αντιστάσεις, εστίες αγώνα που φανερώνουν δυνατότητες εργατικής - λαϊκής αφύπνισης.

Μπορούμε

► Με δυνατό το ΚΚΕ, με μαζική εργατική - λαϊκή απερίθρευση να ανοίξουμε το δρόμο για την ανατροπή, για τις ριζικές αλλαγές στην κοινωνία και την οικονομία, για να γίνει ο λαός μας μια ώρα αρχύτερα νοικοκύρης στον τόπο του και στον κόπο του.

► Να αξιοποιήσουμε όλες τις σύγχρονες δυνατότητες της παραγωγής, της τεχνολογίας και της επιστήμης για την ικανοποίηση των εργατικών - λαϊκών αναγκών. Προϋπόθεση είναι η Ενέργεια, τα τρόφιμα, τα βασικά αγαθά να μην παράγονται ως εμπορεύματα κάτω από τον έλεγχο μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων, αλλά να γίνουν κοινωνική ιδιοκτησία, να αναπτυχθεί ο επιστημονικός κεντρικός σχεδιασμός με τους εργαζόμενους, το λαό να βρίσκονται στο τιμόνι της εξουσίας.

Η σοσιαλιστική οργάνωση της κοινωνίας είναι το σύγχρονο, το πραγματικά νέο στον 21^ο αιώνα που μπορεί να εξασφαλίσει τα εργατικά - λαϊκά συμφέροντα.

Γι' αυτό και η συμπόρευση με το ΚΚΕ είναι συμβολή στον αγώνα για αυτήν την προοπτική.

Ο λαός δεν έχει πλέον καμία αντοχή για να δείχνει ανοχή στο σημερινό βάρβαρο δρόμο και τους κάθε λογής εκφραστές του.

Το πιστεύουμε ακράδαντα και το λέμε:

ΜΠΟΡΟΥΜΕ να γράψουμε το δικό μας “σενάριο”, να βάλουμε τέλος στη σημερινή βαρβαρότητα! Για να ανατείλει η ΕΛΠΙΔΑ!

**Με το ΚΚΕ για το ωραίο, το μεγάλο, το συγκλονιστικό!
Ο σοσιαλισμός είναι η απάντηση στον 21^ο αιώνα.**

 kke.gr

 youtube.com/kkedia

ΟΚΤΩΒΡΗΣ 2022